

הברא ר של הכל, כדי שישפיע ברכות מהפעין של הכל, ומהו? אותו מקום שיוציא מפניו ונמצא מפניו אותו נהר, שבתווב (בראשית) נהר יצא מעדן, וכתוב (תהלים מו) נהר פלגייו יטחחו עיר אלהים. וזה נקרא ממעקים. עמק הכל, עמק הבהיר שפעינות יוצאים ושופעים לבוך את הכל, וזהו הראשית למשך ברכות מפעלה למטה.

אמר רבי חזקיה, כשהעתיק, נספר של הגසרים, רוץ להפן ברכות לעולמות, משירה את הכל, ומכליל את הכל בעמק העליון הנה, ומכאן שואב ונפשע בא רשותם שנחלים ומעינות נשפעים מפניו, וכן נשים מפניו. וכי שמחפל תפלתו, צrisk לכון לבו ורצונו למשך ברכות מאותו עמק של הכל כדי שתתקבל תפלתו.

וישעה רצונו.

ויאמר משה אליהם איש אל יותר מפניו עד בקר. אמר רבי יהודה, בכל יום מתרברך קעוולם מאותו יום העליון, שהרי כל ששת הימים מתרברכים מיום השבעה, וכך יום נתן מאותה ברכה שקיבלה מאותו יומם שלו. ועל זה אמר משה, איש אל יותר מפניו עד בקר. מה הטעם? כדי שלא יתנו ולא ילוחו יום זה להברכו, אלא כל אחד ואחד שולט לדבריו באותו יום שלו, שהרי לא שולט ביום ביטול של חבירו.

משום לכך כל אותם אמר רבי יהודה, בל יום מתרברך מאותו יום עליון, יום השבעה, ומתרברכים בל שש הימים כל אחד ואחד ובפני עצמו, וכך יום נתן ביום שלו מאותה ברכה שקבל מאותו יום עליון, וله אמר משה איש אל יותר מפניו עד בקר, שהרי לא שולט יום בו שלא שלו, וכל אותם חמשה ימים שולטים בימים שלהם, ונמצא בו מה שקבע, וביום הששי נמצא

ברקאנ מمفועא דכלא. ומאי היה. דנפיק מגיה, ואשתכח מגיה, היהו נהר, דכתייב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן. וכתיב (תחים ט) נהר פלגייו ישמחו עיר אלהים. ודה אקרי, ממוקמים. עמקא דכלא, עמקא דבירא, דמבעין נפקין ונגידין לברכא כלא. ודה הוא שרוטא לאמשכא ברקאנ מעילא לתהא.

אמר רבי חזקיה, כド עתיקא סתימאה דכל סתימין, בעי לזמנא ברקאנ לעלמיין, אשורי כלא, ואכליל כלא, בהאי עמיקה עלהה, ומהכא שאיב ואתגידי בירא (כ"א נהרא) דנחלין ומבעין אתגידי מגיה, ומתקין מגיה בלהו. ומאן דמצלי צלותיה, בעי לבונא לבא ורעותא, לאמשכא ברקאנ מההוא עמיקה דכלא, בגין דיתקבל צלותיה, ויתעבד רעותיה.

ויאמר משה אליהם איש אל יותר מפניו עד בקר. אמר רבי יהודה, בכל יומא רiomא, מתרברך עלמא מההוא יומא עלהה, דהא כל שיתא יומין מתרברקאנ מיוםא شبיעאה. ובכל יומא יהיב מההוא ברכה דקביל בההוא יומא דיליה.

על דא משה אמר, איש אל יותר מפניו עד בקר. מי טעמא. בגין דלא יהיב, ולא יוזיף יומא דא לחבריה, אלא כל חד וחד שליט בלחוודי, בההוא יומא דיליה. דהא לא שליט יומא ביומא דחבריה.

בגיני פך, כל איפון (כ"א אמר רבי יהודה כל יומא יווטא מתרברך מההוא יומא עלהה יומא شبיעאה ומתרברכו כל שיתא יומין כל חד וחד בלחוודי וכל יומא יהיב ביומא דיליה מההוא ברכה דקביל מההוא יומא עלהה ועל דא משה אמר איש אל יותר מפניו עד בקר דהא לא שליט יומא ביומא דלא דיליה וכל אינוי חמשה יומין שליטין ביוםיה, ואשתכח בה, מה דקבילו, ויומא